

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 2

Simone Schoemaker

Hou afstand van elkaar en zoek elkaar niet op; dat is een van de adviezen in tijden van corona. En dus lopen we in grote bogen om elkaar heen. In de supermarkt lijkt het soms op een vreemde dans als mensen hun best doen elkaar te vermijden en tegelijkertijd hun boodschappen te pakken willen krijgen.

Ik heb er last van, zoals ongetwijfeld velen met mij. Ik hou van mensen om mij heen en ik vind het fijn om mensen te ontmoeten. Zeker in deze zonnige lente tijd is het heerlijk om vrolijk mensen gedag te zeggen en een praatje te maken. Maar de sfeer is veranderd, als ik mensen tegen kom gaan ze in een boog om me heen. Ze zeggen mij niet meer gedag. Ik ben een potentieel gevaar voor hen en zij voor mij. We zijn ineens gevaarlijk voor elkaar.

Ik bedacht me dat dit voor veel van onze doelgroepen elke dag zo is. Niemand maakt graag een praatje met een dakloze, we hopen toch allemaal stiekem dat ze ons niet aanspreken. Laatst sprak ik een vrouw die op straat leefde en zij zei: *‘het ergste is niet dat je geen plek hebt om te slapen of niet weet wat je zal eten. Het ergste is dat iedereen je negeert en doet alsof je er niet bent’*.

Het is afschuwelijk als niemand je ziet, als je niet gezien wordt. Daar proeven we nu een heel klein beetje van als mensen uitwijken, met een boog om ons heen lopen en ons niet meer gedag zeggen. We voelen allemaal iets van die eenzaamheid en afwijzing. Daarom een oproep; kijk elkaar (van een afstandje) aan en wens elkaar een fijne dag. Daar knappen we allemaal van op. En, doe dit ook bij elke dakloze die je tegenkomt. Maak er een gewoonte van, je hebt nu tijd om te oefenen. Zodat, als deze crisis voorbij is, je de daklozen ook gewoon kan blijven groeten.

Wie zie jij?